

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5750/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Добриле Страјина, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Миладиновић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гжрр 233/20 од 20.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гжрр 233/20 од 20.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гжрр 233/20 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 33/19, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја 1Ст. 53/10, који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Никроопрема“ у стечају Параћин, у износу неисплаћеног потраживања чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу 1Ст. 53/10 од 16.09.2010. године под редним бројем пријаве ... у висини од 315.381,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 16.09.2010. године, као дана доношења закључка којим је признато и утврђено потраживање тужиоца па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 37.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гжрр 233/20 од 20.05.2020. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Параћину Прр1 33/19 од 04.02.2020. године у ставу првом изреке, у делу којим је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде

имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету стечаја 1Ст. 53/10, који се води пред Привредним судом у Крагујевцу, исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа и рада код стечајног дужника ДП за производњу процесне опреме „Никроопрема“ у стечају Параћин, у износу неисплаћеног потраживања чија је висина утврђена закључком Привредног суда у Крагујевцу 1Ст. 53/10 од 16.09.2010. године под редним бројем пријаве ... у висини од 315.381,00 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од дана 04.10.2019. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате. Ставом другим изреке, иста пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што се тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ накнаде материјалне штете плати законску затезну камату почев од 16.09.2010. године као дана доношења закључка којим је признато и утврђено потраживање тужиоца, па до 04.10.2019. године, одбија као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у погледу одлуке о досуђеној законској затезној камати, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што из навода ревизије произилази да се иста сматра изузетно дозвољеном, у смислу члана 404.ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против пресуде која се не би могла побијати ревизијом, уколико Врховни касациони суд оцени да је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Правоснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, и тужиоцу досуђена законска затезна камата на износ од 315.381,00 динара почев од 04.10.2019. године као дана подношења тужбе, уз примену одредаба Закона о облигационим односима који регулишу питање рока испуњења обавезе дужника, и које не одступа од судске праксе по овом питању.

Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер потреба за уједначавањем судске праксе у овој врсти спора не постоји. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужилац указује на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Такође, нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 403. став 2. тачка 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене одлуке од стране другостепеног суда, у делу којим је одлучено о законској затезној камати на досуђени износ накнаде штете, није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић